

KWARTALNIK

ISSN 1509-3735

TARNOGRODZKI

NUMER 50

ROK XI

2012

Radosnych Świąt Wielkiej Nocy 2012

50
wydanie
Kwartalnika

*Zdrowych, pogodnych
Świąt Wielkanocnych, pełnych wiary,
nadziei i miłości.*

*Radosnego wiosennego nastroju,
serdecznych spotkań w gronie rodziny
i wśród przyjaciół
oraz wesołego Alleluja*

życzą

*Przewodniczący Rady Miejskiej
Jan Pawlik*

*Burmistrz Tarnobrodu
mgr inż. Eugeniusz Stróż*

ZWIASTOWANIE PAŃSKIE

Corocznie Kościół w dniu 25 marca przypomina nam wielką tajemnicę Zwiastowania Pańskiego, kiedy Matka Boża, posłuszna wezwaniu nieba, godzi się zostać Matką Jezusa Chrystusa. Wypowiedziała wówczas do Archaniola Gabriela znamienne słowa zgody: *Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa* (Łk 1,38).

Te słowa Maryi zaważyły na losach zbawienia świata. Wszystko zależało od Jej przyzwolenia. Wyrażając swoje znamienne *Fiat* – „Niech się tak stanie” – Maryja dała cudownie ciało Bogu, by stał się człowiekiem. Zgodziła się na wszelkie konsekwencje z tego wynikające, nawet na to, by ofiarować swego Syna na krzyżu Ojcu Przedwiecznemu. Dokonała się wówczas jakaś przedziwna wymiana. Syn Boży przyjmuje naturę ludzką, aby człowiek mógł mieć udział w naturze samego Boga. Człowiek wierzący ciągle powraca do tego początku, gdyż dzięki niemu nieustannie trwa w dziejach ludzkości nowy czas i kształtuje się nowy człowiek.

Maryja w Zwiastowaniu przyjęła nie tylko propozycję Boga, ale nade wszystko Jego do Niej Zaufanie, że nie odmówi, że da przyzwolenie, że powie *Tak*.

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego obchodzona była w Kościele Wschodnim już w V wieku. Na Zachodzie znamy ją od czasów papieża św. Grzegorza Wielkiego (+604 r.). Jako święto Pańskie uroczystość ta miała wysoką rangę w Kościele. Akcentowano nie

tylko moment Zwiastowania, ale także Wcielenia się Chrystusa Pana, czyli akt pierwszy Jego przyjścia na ziemię. Lud wielu krajów, w tym także i Polski, nadał temu świętu charakter maryjny.

W Polsce od najdawniejszych czasów święto Zwiastowania Pańskiego było obchodzone na równi z innymi świętami maryjnymi. Wyraża się to szczególnie w ludowych nazwach tego święta: Matki Bożej Roztwornej, Zagrzewnej, Ożywiającej, Kwietnej. Maryja, która sama będzie matką, patronuje nabrzmiałej już pąkami przyrodzie, żeby i ona mogła zaowocować. Pomoże ziemi w rozwiązaniu, da urodzaj zbóż. Matka Boża Roztworna – czyli otwierająca ziemię. Dzięki niej jaskółki, o których sądzono, że zimują w błocie, mogą wyfrunąć pod niebo i chwalić swą Opiekunkę. Mówi też o tym stare przysłowie: *Na Matkę Boską Roztworną rzuca jaskółka swoją topiel jeziorną.*

Gdzieniegdzie rozwiązano w stodołach snopy zboża (w chatach, gdzie rodziły kobiety, wszystkie węzły musiały być rozplątane), żeby zapewnić urodzaj zbóż.

Z dniem tym związanych było wiele przysłów: Jakie Zwiastowanie, takie Zmartwychwstanie; Kiedy dzień Zwiastowania Pańskiego piękny i jasny, każdy kąt dla dobytku będzie za ciasny.; Ile dni ciepłych przed Zwiastowaniem Panny Maryi, tyle po Zwiastowaniu dni śniegiem i deszczem przeplatanych; Na Zwiastowanie kiedy mgła w zaranie, chociaż słonko jasne wschodzi, znak niechybnej to powodzi; W Zwiastowanie i robaczek, i żmija z ziemi zmartwychwstanie; Na Zwiastowanie już coś bydelko w polu zostanie.

Na to święto przylatują ptaki z różnych stron, choć śpiewem rozweselić Matkę Bożą. Czulią opiekę Maryi nad polnym ptactwem wiosenną porą ukazał na swym obrazie Piotr Stachiewicz. W pejzażu zagonów, wiosenną porą, na skraju błotnistej drogi skowronki uwiły gniazdo. Jednak zagraża im niebezpieczeństwo z góry, gdzie ukazał się drapieżny jastrząb. Maryja, Opiekunka wszystkich żyjących stworzeń, przykłęka cicho przy gnieździe i swoją szatą osłania ptaki przed okrutnikiem. Z obrazu tchnie wielka miłość do tego, co małe i bezbronne.

TRADYCJA GROBU PAŃSKIEGO

Na pamiątkę złożenia Chrystusa Pana do grobu urządza się corocznie w kościołach katolickich pięknie przybrane Groby Pańskie, w których wystawiony jest Najświętszy Sakrament do adorowania przez wiernych. Boży Grób jest starym zwyczajem, kiedyś znanym w całym kościele, a obecnie pielęgnowanym jeszcze w Polsce. Tradycja urządzania wywodzi się z dawnych średniowiecznych misterii, odtwarzających w świątyniach mękę i śmierć Chrystusa. Niektórzy zaszczenie w Polsce tego zwyczaju urządzania grobów przypisują miechowitom (bożogrobcom), którzy, osiedliwszy się w Miechowie, krzewili kult Męki Pańskiej.

Pierwsze informacje związane z grobami i liturgicznym pogrzebem Chrystusa znajdujemy już w drugiej połowie X wieku. W żywocie św. Ulrycha, biskupa augsburskiego jest wzmianka, że w Wielki Piątek po rozdaniu Komunii świętej chował on Najświętszy Sakrament w specjalnej skrytce ołtarza i zakrywał ją kamieniem. Później zmieniono ten zwyczaj i po adoracji Krzyża zanoszono go w procesji z kadzielnicami, zapalonymi świecami i naczyniem z wodą święconą do specjalnego miejsca wyobrażającego grób. Krzyż lub samą rzeźbę Ukrzyżowanego niesiono w pozycji poziomej i po okadzeniu go i pokropieniu wodą święconą przyciskano kamień,

na którym kładziono pieczęcie. Zwyczaj taki znany był również w Polsce, wzmiankę o nim znajdujemy w *Ordinale* z XVI wieku z muzeum w Płocku.

Często też krzyż owijano w szaty liturgiczne, by później pokazywać go ludowi już po rezurekcji jako dowód zmartwychwstania Jezusa. Obrzęd ten, zwany podniesieniem Krzyża (Elevatio Crucis), stanowił przedostatnią część uroczystości wielkotygodniowych: odprawiano go przed Jutrznia wielkanocną. W czasie śpiewania antyfon i psalmów celebrans szedł do grobu, a po jego otwarciu wydobywał krucyfiks i zdejmował z niego szaty lub płótna, następnie procesja niosła go przed ołtarz, śpiewając hymny zwiastujące zmartwychwstanie Pańskie.

W wieku XVI zaczęto umieszczać w grobie obok krzyża Najświętszy Sakrament, o czym wspomina mszał krakowski z 1515 roku. W procesji zanoszono do grobu konsekrowane Hostie w korporale, składano je tam, okadzano i kropiono wodą święconą. Później zaniechano zanoszenia do grobu krzyża, a Najświętszy Sakrament wystawiano w monstrancji owiniętej w przezroczystry materiał na pamiątkę tego, że ciało Jezusa spowijał w grobie święty całun. Tak pozostało do dnia dzisiejszego.

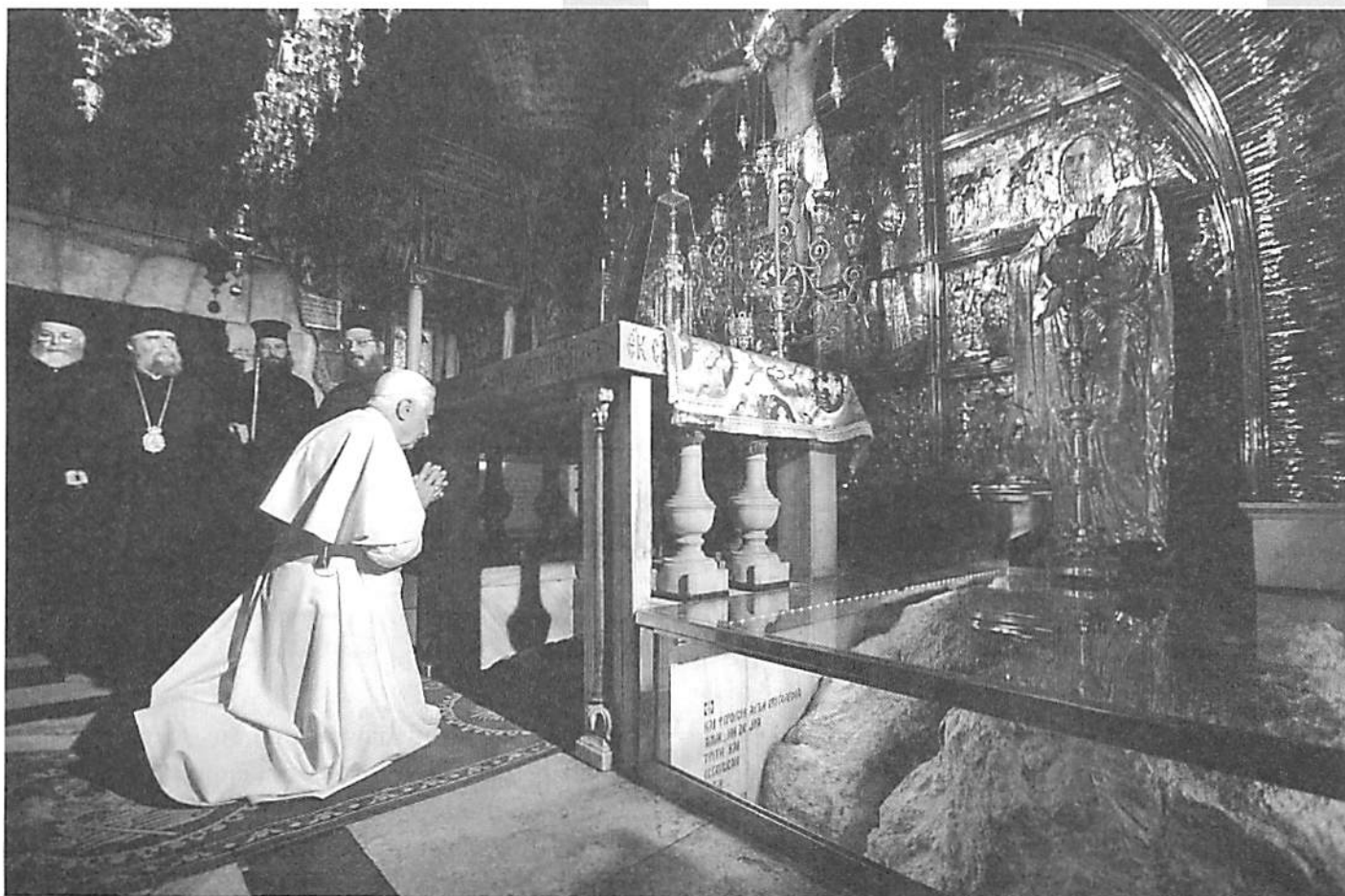
Groby Pańskie znane są w innych krajach, lecz urządza się je tylko w dzień Wielkiego Piątku. Polacy

przodowali w urządzaniu Grobów Pańskich, a dawni kronikarze prześcigali się w ich opisach. U Łukasza Gołębiowskiego czytamy m.in.: *Wszędzie niemal było wyobrażenie Pana Jezusa i Najświętszej Panny Bolesnej przy nim, rozpadała się ziemia, obroty niebios były wystawione, mnóstwo lamp i świec jarzących objaśniało to wszystko. U Jezuitów grób cały z szyszków, pałaszów i innej broni, wszędzie łagodna i smutna przygrywała muzyka.*

O siedemnastowiecznych Grobach Pańskich pisze tak kronikarz ks. Jędrzej Kitowicz: *Obchodzenie ich zaczynało się od godziny pierwszej po południu i trwało do północy, a to tylko po wielkich miastach, gdzie się znajduje wielość kościołów i ludu. Za dnia obchodzili groby panowie i panie, w nocy służebna czeladź, której razem z państwem obchodzić nie dostało(...).*

te dni oznacza.(...) Groby robione były w formę rozmaity, stosowaną do jakiej historii z Pisma świętego Starego lub Nowego Testamentu wyjętej. Na przykład reprezentował Abrahama patriarchę, syna swego Izaaka na ofiarę Bogu zabić chcącego, albo Józefa między lwami zostającego, albo Jonasza, którego wieloryb połyka paszczką swoją ... Po niektórych kościołach wyobrażenia takie były ruchome. Lwy błyskały oczami szklanymi, kolorami iskrzącymi się napuszczonymi i światłem z tyłu oświetlonymi, wachlowały jęzorkami z paszczek wywieszonymi. Morze balwany swoje miotalo. Longin siedzący na koniu zbliżał się do boku oczów z chustkami podnosił i jakoby zemdłone na dół opuszczał...

Za króla Augusta III Groby Pańskie stawały się swoistą mobilizacją dla wielu osób, chcących je jak

Papież Benedykt XVI w Bazylice Grobu Pańskiego w Jerozolimie

Przy grobie w kościele kolegiackim drabanci królewscy, w panien Benedyktynek w kościele Świętej Trójcy artylerystowie koronni od wstawienia do grobu Chrystusa aż do rezurekcji trzymali wartę. Gdziekolwiek zaś przed pałacami lub w koszarach stały sztydowachy żołnierskie, wszędzie przed ten czas mieli karabiny rurami na dół a kolbami do góry obrócone i żaden bęben żołnierski lub kapela po ten czas nie dała się słyszeć, stosując się do smutku kościelnego, który kościół katolicki na pamiątkę śmierci Chrystusowej w

najpiękniej przedstawić. Rozpadały się więc z hukiem skały, a wokół stały wspaniałe ogrody z drzewami pomarańczowymi i cytrynowymi, wszędzie było pełno kwiatów i innych ozdób. Tak jednak działo się w miastach, a po wsiach, w skromnych kościołach mniej było przepychu, za to więcej autentycznego żalu, modlitwy, jak o tym pisze nasz dobry znajomy z poprzednich kart, Władysław Syrokomla:

„... Noc na dworze - a w kościółku
Uroczyste światła płoną
Grób Chrystusa oświetlono
Od podłogi do wierzchołku.
Malarz wiejski, prosty, tani,
Wymalował skały, groty,
Wymalował szczyt Golgoty,
I trzy krzyże widne na niej.
Wymalował trzech żołnierzy,
W rzymskim stroju, z twarzą hardą,
Każdy zbrojny Halabardą,
Ku widzowi groźnie mierzy.
Wymalował trzy Maryje,
Co nad grobem Pańskim płaczą,
Choć zorana twarz rozpaczą,
Lecz nadzieja w oczach żyje:
One wierzą, że Bóg wskrześnie ...
A lud wiejski, w łzach, żalobie,
Kościół napełnia tłum rozmodlony-
Twarze bolesne, pełne skupienia,
Zwrócone w stronę, gdzie Bóg złożony
Wśród śnieżnych kwiatów w grobie z kamienia.

Przy świec woskowych drżącej pozłocie
Zdają się krwawić najświętsze rany,
Tak jak krwawiły tam, na Golgocie,
Gdzie został za nas ukrzyżowany.

Zatapiam oczy w tych krwawych ranach,
Z których spłynęło źródło zbawienia-
Cóż wobec tyle niewinnej męki
Znaczą me troski i me zmartwienia?

Czyżby grób ten boży, bolesne rany,
Pieśni grobowych żalosne łkania,
Nie mówią o tym, że droga wiedzie
Przez Wielki Piątek od Zmartwychwstania?

Przy Chrystusa klęcząc grobie,
Kantyczkowe śpiewają pieśni.
I ten prosty naród wierzy
W Chrystusowe Zmartwychwstanie...
Lecz nim jasne słońko wstanie,
Wprzód wypłakać się należy...”

Jak dawniej tak i dziś, przy Grobach Pańskich stoją warty honorowe złożone z żołnierzy WP, strażaków, grup młodzieży, ubranych w różne stroje, zachowane na tę jedną okazję. Groby Pańskie w swej dekoracji i symbolice nawiązują do różnych ważnych wydarzeń w Ojczyźnie, choć najistotniejszym celem grobów jest oddanie czci Chrystusowi ukrytemu pod postacią chleba.

W drodze do Świąt Zmartwychwstania Jezusa

„Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię” - tymi słowami, które towarzyszą symbolicznemu posypaniu głów popiołem w środę popielcową, rozpoczynamy przeżywanie Wielkiego Postu. Słowa te zwracają uwagę na dwa elementy przeżywania tego okresu. Po pierwsze mamy się nawracać tzn. wejrzeć w swoje życie i dokonywać w nim zmian na miarę oczekiwań, które ma wobec każdego z nas Chrystus. Po drugie mamy uwierzyć, tzn. odnowić w sobie łaskę chrzcielną i świadomość tego, kim jesteśmy i do czego zmierzamy.

Dlatego okres wielkopostnej pokuty nie powinien być dla chrześcijanina czasem smutku i zwieszania głowy, ale raczej szansą na uporządkowanie swojego życia, tak duchowego, jak i zewnętrznego. Każde wprowadzenie ładu rodzi przecież w konsekwencji poczucie radości. Jednak aby tę szansę wykorzystać,

należy podjąć trud nawracania się, a ten, niestety, jak każdy wysiłek, człowiek podejmuje z reguły niechętnie. Stąd też często widzimy w Wielkim Poście jedynie dłużące się przygnębienie zamiast dostrzeżać możliwość wprowadzania w życie pozytywnych zmian.

Punktem wyjścia w nawracaniu się powinna być zawsze modlitwa. Bo i jak przeżyć doświadczenie Boga, jeżeli zabraknie dla niego czasu? Ponieważ na co dzień jesteśmy zbyt pogrążeni w obowiązkach albo przynajmniej tak sobie to tłumaczymy, Wielki Post staje się okazją do poświęceniu większej ilości czasu na osobistą modlitwę czy życie sakramentalne. Sprzyja temu zresztą wyciszenie zewnętrzne, brak zabaw, imprez, dyskotek. Nawet w kościołach nie ma w tym czasie kwiatów czy dekoracji. Wszystko po to, by człowiek mógł głębiej wejść w siebie. Nabożeństwa

wielkopostne: Gorzkie Żale czy Droga Krzyżowa, które mówią o cierpieniu i śmierci, również pomagają w podjęciu refleksji nad stanem naszego wnętrza. W końcu rekolekcje, podczas których konfrontujemy swoje życie ze Słowem Bożym i sakramentalna spowiedź dopełniająca wewnętrzną przemianę. Dodatkowo w piątek po odbytych rekolekcjach wychodzimy tradycyjnie na ulice naszego miasta, aby przejść Drogę Krzyżową, manifestując w ten sposób przywiązanie do krzyża i przepraszać za grzechy całej społeczności parafialnej.

Kolejna praktyka pokutna to post. Rozumiany nie tylko jako ograniczenie spożywanych pokarmów, ale szerzej, jako wszelkie dobrowolne umartwienia i postanowienia, dzięki którym chcemy wzmocnić hart ducha. Pozbawienie się w życiu czegoś, co lubimy i do czego jesteśmy przywiązani nie jest łatwe, dlatego tej praktyce powinna towarzyszyć odpowiednia motywacja. Wyrzeczenia powinniśmy ofiarować w duchu miłości do Boga lub w konkretnej intencji, np. rezygnację z alkoholu można ofiarować w intencji konkretnej osoby, która jest od niego uzależniona. Im dane postanowienie więcej nas kosztuje, tym oczywiście ma większą wartość, jednak należy pamiętać, że podjęte zobowiązanie nie powinno nigdy przekraczać naszych możliwości.

Jałmużna, to wszelkie, tak materialne, jak i duchowe formy pomocy bliźnim. Nawrócenie bowiem, choć jest doświadczeniem osobistym, ma jednak zawsze odniesienie do drugiego człowieka. Osobę autentycznie nawróconą poznamy po owocach, które wydaje w życiu, po wrażliwości na innych, zwłaszcza ubogich, chorych czy samotnych. Dlatego w kościele rozprowadzane są wśród wiernych świece i baranki wielkanocne, aby każdy mógł złożyć ofiarę na pomoc ludziom zepchniętym na margines. Sami także mamy wiele okazji, by w swoim otoczeniu dostrzec osoby samotne, starsze, chore czy samotne. To, o czym nie powinniśmy zapominać, to również potrzeba pojednania z drugim człowiekiem. Tam, gdzie brakuje zgody i panuje gniew, nie może być mowy o prawdziwym nawróceniu!

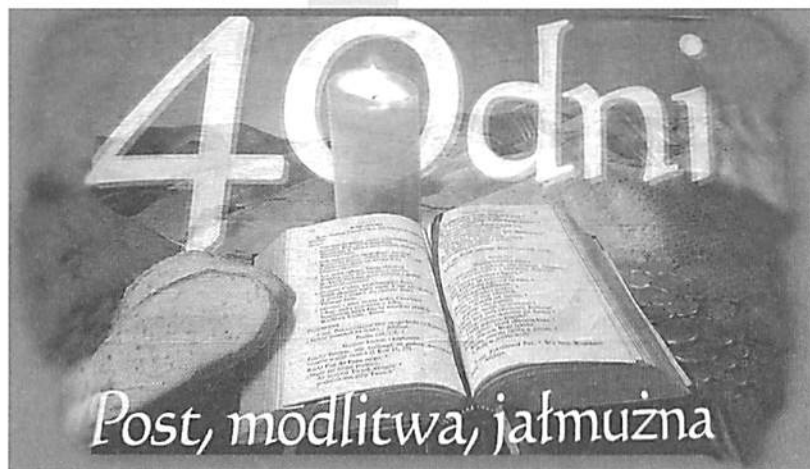
Tak przeżyty Wielki Post pozwala wejść w atmosferę Wielkiego Tygodnia. Niedziela Palmowa, w której już odnowieni duchowo rozpoczynamy rozważać tajemnicę naszego odkupienia, jest początkiem przeżywania tego, czego doświadczał Chrystus. Najpierw radość, którą symbolizują palmy, a już za chwilę cierpienie i słowa: „Ukrzyżuj!” Ukazujemy to w uroczystej procesji z palmami, kiedy wychodzimy z kościoła św. Rocha, aby niedługo potem, podczas Eucharystii w kościele parafialnym, wysłuchiwać opisu Męki Pańskiej. Parę dni później przeżywamy zaś to, bez czego nie sposób zrozumieć ani świąt wielkanocnych ani chrześcijaństwa - Triduum Paschalne.

W Wielki Czwartek gromadzimy się na Wieczery Pańskiej, wspominając ustanowienie Eucharystii i Kapłaństwa. Patrzymy na obrzęd obmywania nóg dwunastu mężczyznom, który przypomina, że kapłan jest powołany do służby ludowi, a jednocześnie uświadamiamy sobie, że obowiązkiem wiernych jest troska o kapłanów, którzy - jak apostołowie - są tylko słabymi ludźmi, potrzebującymi modlitwy i wsparcia. Przyjmujemy w tym dniu Komunię św. pod dwiema postaciami, co ma nam moc-

niej uświadomić fakt, że Eucharystia jest prawdziwym Ciałem i Krwią Chrystusa. Po liturgii natomiast adorujemy Najświętszy Sakrament w tzw. ciemnicy, która oddaje samotność i cierpienie szykującego się do męki Jezusa.

Wielki Piątek to dzień, w którym udajemy się wszyscy na Golgotę. Jedyne dni w roku, w którym nie sprawuje się Mszy św. a liturgia skupia się na krzyżu. Odprawiamy Drogę Krzyżową, słuchamy opisu Męki Pańskiej, adorujemy krzyż i czuujemy na modlitwie przed Grobem Pańskim.

W tej modlitwie trwamy także przez całą sobotę, ale w tym też dniu czuwanie nabiera charakteru oczekiwania na noc zmartwychwstania. Wyrazem tej nadziei jest błogosławienie pokarmów na świąteczny stół. Nie składamy sobie jeszcze co prawda życzeń, w ciszy i skupieniu oczekujemy przy grobie, ale równocześnie odczuwamy bliskość świąt. Ta radość staje się

naszym udziałem po zmroku, kiedy rozpoczynamy obchody Wigilii Paschalnej. Przed kościołem zapalamy paschał - symbol zmartwychwstałego Jezusa i z nim wchodzimy do świątyni, gdzie wysłuchujemy orędzia wielkanocnego, odnawiamy swoje przyrzeczenia z chrztu św. i sprawujemy Eucharystię, śpiewając po czterdziestu dniach radosne „Alleluja!”. Tą liturgią rozpoczynamy obchody świąt wielkanocnych. Przez całą noc trwamy jeszcze na modlitwie przy Grobie Jezusa, ale nie jest to już smutne czuwanie, lecz pełne radości upamiętnianie tej nocy, w czasie której dokonał się zapowiadany cud zmartwychwstania. Sprawowana o szóstej rano rezurekcja

dopełnia tę radość, kiedy w procesji z Najświętszym Sakramentem, figurą Jezusa zmartwychwstałego i krzyżem z przewieszoną czerwoną stułą, idąc w procesji, obwieszczamy, że Chrystus prawdziwie zmartwychwstał.

Tę radość niesiemy następnie do domów, gdzie dzieląc się z rodziną jajkiem - symbolem życia i składając sobie życzenia, ukazujemy prawdę, że Jezus nie tylko pokonał śmierć, ale że również nas samych przywraca do życia w bliskości z Bogiem i innymi ludźmi.

Ks. Paweł Badach

Z CYKLU „REGIONALNA POEZJA”

“STAROŚĆ”

Bardzo rzadkie włosy, siwe nawet platynowe,
Straciły dawny połysk, są jakby matowe,
Błada, wysuszona, pomarszczona skóra,
Czasami nie pamięta jesień dla niej która?
Bołące, nieruchome stawy i nogi,
Ledwo nimi sunie, nie może oderwać od podłogi.
Przy pomocy innych, wstaje z łóżka,
Aby zmęczona usiąść do inwalidzkiego wózka.
Dla niej trudny, ciężki każdy krok,
Sama w łóżku nie przewróci się na krok,
Trzęsące się ręce i nogi, efekt „Parkinsona”,
Pamięć czasami niezła, lecz często zawodzi i ona.
Inteligencja jakby gdzieś się podziła,
Czasami przebłysk- wspomina jaką młodość miała.
Sama nie może niestety, wyjść nawet do toalety.
Z jedzeniem też problem nie lada,
Łyżki utrzymać nie może i niewiele jada.
Oczy bolą, nie widzi, więc czytać nie może,
To samo z telewizją, jest wciąż coraz gorzej,
Niewiele mówi. męczy ją też mowa,
Często ma zawroty i boli ją głowa.
Rozmowa bardzo krótka: jak się spało?,
Czy w nocy nie bolało?,
Co zje na obiad lub śniadanie?,
Czy chociaż na chwileczkę stanie?
Ubranie ma, ale już niemodne,
Oby było tylko ciepłe i wygodne.
Godzinami tak przy oknie siedzi,
Bładym wzrokiem jesień śledzi.
Oblicza dzień, po dniu czasu przemijanie,
Za wysiłek w życiu, za jego trud, za trwanie,
Taką ciężką starość dałeś wielu Panie.
Żeby starowinka tak wiele cierpiała,
Czasami myślę- Panie czy starość Ci się udała?

Maria Kucharska

Prezentacja projektu edukacyjnego pt.:

Przydrożne kapliczki w gminie Tarnogród

przygotowanego przez uczniów
Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie - rok szkolny 2010/2011

Prezentację przygotowali:

Angela Czarnecka, Agnieszka Szul, Dominika Podsada, Katarzyna Korpala, Julita Zajac, Mateusz Szabat
Koordynator: s. Jadwiga Anna Tabor

CZĘŚĆ DRUGA Różaniec Pierwszy

Kapliczka na posesji pana Tadeusza Roja w Różańcu Pierwszym

Kapliczka zbudowana jest z betonu o wysokości 1m i długości ramion 60cm oraz grubości belek 15cm. Na krzyżu zawieszony jest mniejszy krzyżyk metalowy o wymiarach 25x15cm. Krzyż postawiony jest na cokole z piaskowca o wymiarach 150x60x60cm. W cokole jest wnęka o wymiarach 50x30x20cm, w której znajduje się wizerunek Matki Boskiej Częstochowskiej. Kapliczka ogrodzona jest drewnianym płotkiem. Obok rosną trzy sędziwe drzewa. W przekonaniu mieszkańców Różańca fundatorem tej kapliczki był pewien samotny mieszkaniec Różańca, który wyemigrował do USA. Przesłał on pieniądze, za które mieszkańcy zakupili materiał w Józefowie i zbudowali kapliczkę w 1906r. Organizatorem budowy był pan Stanisław Gurdziel.

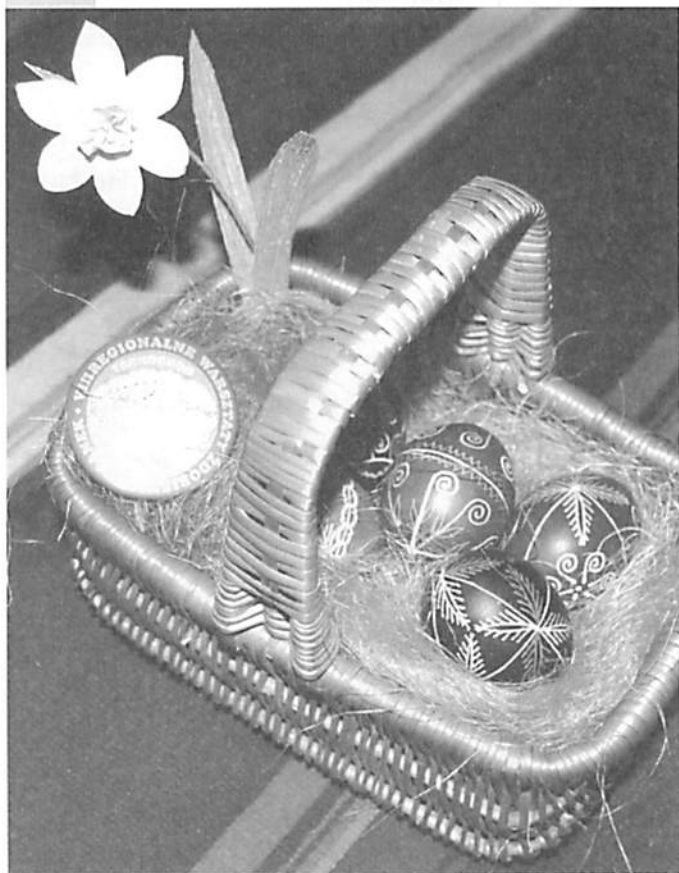
Kapliczka, która znajduje się na
posesji pana Juliana Jabłońskiego
w Różańcu Pierwszym.

PISANKI 2012

W dniach 5-6 marca 2012 r. Tarnogrodzki Ośrodek Kultury po raz ósmy gościł uczestników Regionalnych Warsztatów Zdobienia Pisanek. Jak co roku, różne techniki wykonywania pisanek prezentowały ludowe twórczynie. Technikę akrylową prezentowała Danuta Płoucha, technikę batikową - Katarzyna Zygmunt. Janina Pelc i Teresa Runo pokazywały uczestnikom, jak ozdobić pisanki techniką wydrapywania, a wyklejanie prezentowała Krystyna Kutniowska. Ponadto podczas warsztatów można było się nauczyć, jak wykonać różnokolorowe kwiaty z bibuły krepiny. Tu instruktorem była Józefa Mielezko. Nie zabrakło także wątku teoretycznego na temat wykonywania pisanek, który przedstawiła dr Katarzyna Smyk, folklorysta UMCS w Lublinie w obszernym wykładzie pt. „*Kolory pisanek – kolory wiosny – kolory życia. O symbolice tradycyjnych pisankowych barw*”. Warsztaty - jak zwykle - cieszyły się sporym zainteresowaniem. Wzięli w nich udział chętni z placówek kulturalnych i oświatowych z powiatu biłgorajskiego. W tym roku zgłosiło się ich aż 14. Łącznie w zajęciach udział wzięło 350 uczestników. Podczas tych dwóch dni uczestnicy mogli wziąć udział w sześciu blokach tematycznych. Mogli się nauczyć zdobienia pisanek w sposób tradycyjny i nowoczesny. Z roku na rok impreza się rozrasta, a uczestników warsztatów przy-

bywa. O swoich wrażeniach z udziału w warsztatach opowiedziała także Janina Pelc, która od początku prowadzi zajęcia: „Podpatrywałam, jak mama w domu robiła pisanek. Były to wydrapywanki i malowane woskiem. Od niej się nauczyłam, a teraz z wielką przyjemnością przyjeżdżam co roku do Tarnobrogu, aby przekazać swoją wiedzę młodym”. Dodaje, że tradycyjne wzory pamięta z dzieciństwa, chociaż wprowadza także swoje, zaczerpnięte z podpatrzonych wzorów. „Na moje pisanek mówią »koronkowe«, bo wzór zdobienia zobaczyłam

na firance w jednym z kościołów” – dodaje. Obszerną fotorelację z warsztatów przedstawiamy na ostatniej stronie niniejszego wydania Kwartalnika

CO TO ZNACZY BYĆ POLAKIEM

Moim zdaniem być Polakiem to znaczy poznać historię naszego kraju, tradycje i obyczaje. Dzięki temu jest nam łatwiej zrozumieć, dlaczego przodkowie walczyli o naszą ojczyznę, dlaczego tak bardzo bronili naszego języka. A wszystko to dlatego, żebyśmy my i nasze dzieci mogli żyć i czuć się Polakami. W telewizji ciągle mówią, że za chwilę wycofają z rynku złotówki na rzecz euro. W tym zawirowaniu można się pogubić. Wiem jednak, iż tradycje i obyczaje, jakie przekazuje mi moja rodzina, będę się starał pielęgnować i przekazywać innym ludziom. Będąc na terenie naszego kraju, muszę przestrzegać prawa, które tu obowiązują. Muszę także mieć szacunek dla godła i flagi państwowej i nie zapomnieć o postawie wobec hymnu narodowego. Obecnie mam 12 lat, czy na to samo pytanie za kilka lub kilkanaście lat odpowiedziałbym tak samo? Nie wiem, za to postaram się zawsze reprezentować nasz kraj i na pewno nie będę się wstydził tego, że jestem Polakiem.

Adrian Dydyński

1. Co to znaczy być Polakiem?

Współczesny Polak to taki, który nie zapomina o tym, co zdarzyło się w przeszłości i o ludziach, którzy zginęli w obronie naszej Ojczyzny. Stara się, aby śmierć tych ludzi nie była daremna, jest odpowiedzialnym i dbającym o dobro obywatelem.

„Być Polakiem” oznacza oprócz wspólnego języka, kultury, tradycji i określonego terytorium, troskę i miłość do swojej ojczyzny, a przede wszystkim jej szanowanie. Być Polakiem to również odnoszenie się z szacunkiem do symboli i świąt narodowych, a także świętości religijnych.

2. Co to znaczy kochać Ojczyznę?

Kochać Ojczyznę - to znaczy szanować ją oraz wszystkich ludzi, troszczyć się o jej przyszłość i dbać o historię. Każdy Polak powinien jej godnie

służyć i nigdy jej nie zdradzić. Powinniśmy dbać o godło i flagę narodową i niepodległość.

Szanować niepodległość i ludzi, którzy za nią zginęli. Ojczyzna zawsze będzie dla mnie miejscem urodzenia. Nie można się wstydzić swojej Ojczyzny. Zawsze będę ją kochać.

Patryk Szeniak

Być Polakiem! To nie tylko znaczy marzyć o wolnej Polsce, znaczy to również, że trzeba o nią walczyć, a czasem i oddać życie za naszą kochaną Ojczyznę. Wielkim sprawdzianem na bycie prawdziwym Polakiem są święta patriotyczne oraz poprawne mówienie w naszym ojczystym języku – języku polskim. W 1795 roku Polacy, będąc pod zaborami: rosyjskim, austriackim i pruskim, nie tracili nadziei, że w końcu nadejdzie godzina wyzwolenia, i tak szli na bój chłopcy, by walczyć o wolną Polskę, niejednokrotnie podejmowali próby wyzwolenia Ojczyzny, np. w 1830 roku w powstaniu listopadowym oraz w 1863 roku w postaniu styczniowym, jednak przez dłuższy czas nie dawało to zbyt dobrych efektów. Musieliśmy być naprawdę bardzo cierpliwi, ponieważ naszego kraju na mapach nie było aż 123 lata. Wolność naszego kraju dało nam dopiero wydarzenie w 1918 roku, gdy Józef Piłsudski postawił się wojskom naszych wrogów. W takich sytuacjach jak wojny i przebywanie pod zaborami być prawdziwym Polakiem to znaczy nic innego jak z całych sił walczyć o niepodległą Polskę i w żadnej sytuacji nie poddawać się rusyfikacji lub germanizacji. Wszyscy powinniśmy brać przykład z naszego wielkiego polskiego poety Mikołaja Reja, który wypowiedział te piękne słowa: „Niech wżdy narodowie postronni znają, iż Polacy nie gęsi, iż swój język mają”. Dlatego więc nie możemy zapomnieć o naszej narodowości. Bądźmy Polakami!

Oliwia Surmacz

WIEJSKIE TEATRY W SWOJEJ STOLICY

W dniach 3-5 lutego w Tarnogrodzie odbył się XXXVIII Międzywojewódzki Sejmik Wiejskich Zespołów Teatralnych. Sejmik na stałe wpisał się w kalendarz imprez kulturalnych naszego miasta. Na scenie Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury zaprezentowały się zespoły z województw: lubelskiego, podkarpackiego, małopolskiego, świętokrzyskiego i mazowieckiego. Powiat biłgorajski reprezentował zespół śpiewaczy z Rudy Solskiej z widowiskiem „Pieczenie chleba”. Na scenie zobaczyć można był również zespół pieśni i tańca „Leśnianie” z Leśnej Kamiennej Góry (powiat kielecki), Strzyżowski Teatr „Prima Aprilis” ze Strzyżowa (powiat strzyżowski), zespół „Wiśliczanie” z Wiślicy (powiat buski), Zespół „Majdaniacy” z Majdanu Sieniawskiego (powiat przeworski), Zespół Kabaretowy Koła Gospodyń Wiejskich z Łychowa (powiat kraśnicki), Teatr Obrzędowy z Ożarowa (powiat opatowski), zespół obrzędowy z Hańska (powiat włodawski), zespół „Niespodzianka” z Krowicy Samej (powiat lubaczowski), zespół obrzędowy z miejscowości Łazory (powiat niżański), Ludowy Teatr Amatorski z Kamionki (powiat ropczycko-sędziszowski), zespół „Zaborowianki” z

Zaborowa (powiat szydłowiecki), zespół „Gotardowie” ze Zwolenia (powiat zwoleński). Artystyczne walory przedstawień oceniała komisja w składzie: Przewodniczący prof. Lech Śliwonik-teatrológ, Bożena Suchocka-reżyser, Piotr Dahlig-etnomuzykolog oraz Edward Wojtaszek – reżyser. W tym roku oprócz stałego elementu sejmiku, jakim jest wystawa fotograficzna zespołów biorących w nim udział, wszyscy zainteresowani mogli obejrzeć dwie bardzo ciekawe fotorelacje autorstwa Bożeny Wojtaszek pod bardzo frapującymi tytułami: „Sejmikowe twarze i dłonie” oraz „Twarze, ruch, za kulisami. Główny rozgrywający”. Organizatorem sejmiku jest Zarząd Główny Towarzystwa Kultury Teatralnej w Warszawie, Wojewódzki Ośrodek Kultury w Lublinie, Towarzystwo Kultury Teatralnej Oddział Wojewódzki w Lublinie, Burmistrz Tarnogrodu, Tarnogrodzkie Towarzystwo Regionalne oraz Tarnogrodzki Ośrodek Kultury. Patroni imprezy: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Marszałek Województwa Lubelskiego, Starosta Biłgorajski, Wojewódzki Ośrodek Kultury w Lublinie oraz Burmistrz Tarnogrodu przekazali również wsparcie finansowe.

Rada Artystyczna XXXVIII Międzywojewódzkiego Sejmiku Wiejskich Zespołów Teatralnych

Spotkanie z Dorotą Stalińską

12 marca 2012 roku w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury miało miejsce niecodzienne spotkanie międzypokoleniowe. Młodzież z gimnazjum wymieniała poglądy na temat życia z niezwykle energiczną aktorką teatralną i filmową, założycielką Fundacji Nadzieja Dorotą Stalińską. Artystka z humorem opowiadała o swoim życiu, o wznosach i upadkach. W bardzo sugestywny i żywiołowy sposób prezentowała swoją filozofię życiową polegającą na czerpaniu radości ze wszystkiego, co przynosi los. Luz i spontaniczność artystki działały na młodych gniewnych onieśmielająco... Jej zdaniem każde nieszczęście można odpowiednio wykorzystać. Od nas zależy, jak zaczniemy dzień – jak chcemy, żeby był pechowy – taki będzie, ale możemy zacząć go z uśmiechem na ustach i wywołać go na twarzach innych osób. Aktorka mówiła o pierwszych miłościach, wychowywaniu dzieci, rozwodach... Zachęcała do zdrowego odżywiania, prosząc młodzież, aby krytycznie oceniała propozycje koncertów spożywczych produkujących artykuły, których jedzenie doprowadza do bardzo poważnych problemów zdrowotnych. Namawiała do uprawiania sportów. Sama po ciężkim wypadku jest okazem zdrowia dzięki właści-

wemu odżywianiu się, pozytywnej energii i jodze. Aktorka przekonywała młodych ludzi, aby spełniali swoje marzenia, bo jakość ich życia zależy tylko od nich. Bardzo ważne jest skończenie szkoły, ale takiej, która zapewni robienie w życiu tego, co sprawia przyjemność.

Słowa: „Jak się nie ma, co się lubi, to... trzeba uczynić wszystko, aby to mieć!” proponowała młodym słuchaczom przyjęć jako motto życiowe.

Receptą na szczęście: miłość, zdrowy styl życia i własne pieniądze.

Gimnazjaliści wyglądali na przekonanych, co niejednokrotnie udowodnili gromkimi brawami i śmiechem do łez. Pani Dorota „kupila” ich.

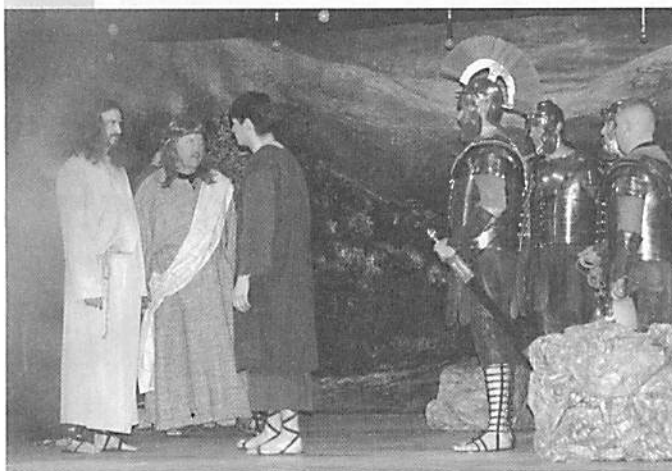
Monika Komosa

MISTERIUM MĘKI PAŃSKIEJ

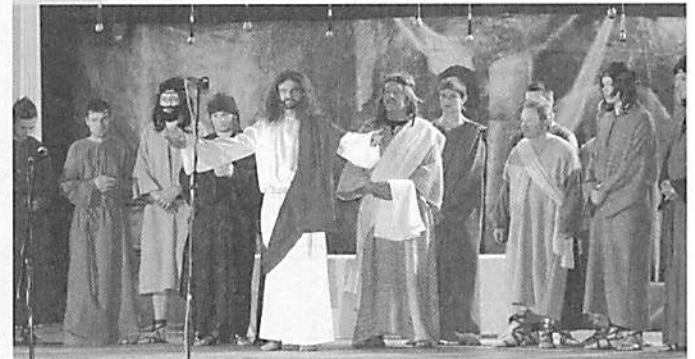
18 marca 2012r w sali widowiskowej Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury **Ludowy Teatr Amatorski z Kamionki** z województwa podkarpackiego (powiat ropczycko-sędziszowski) zaprezentował *Misterium Męki Pańskiej*.

Widowisko o ostatnich dniach życia Chrystusa, jego śmierci i zmartwychwstaniu zaimponowało wielkim rozmachem i starannością wystawienia.

Wielkie wrażenie zrobiła strona plastyczna: kostiumy i rekwizyty oraz obrazy będące tłem wydarzeń. Akcja rozpoczyna się od rozmowy żydowskich arcykapłanów (Annasz, Kajfasz), w czasie której zapada postanowienie: Nazarejczyk musi umrzeć. Na współudział w pojmaniu godzi się Judasz. W kolejnej scenie pojawia się Jezus i apostołowie. Dalsze części są wierne wobec biblijnych zapisów, wprowadzone są ważne dla zdarzeń postaci: Piłat, Król Herod, Magdalena. Ostatnie sekwencje to wieść o zmartwychwstaniu i pojawienie się Chrystusa, który wzywa swoich uczniów: „Idźcie i nauczajcie”.

Plastyka i scenografia są bardzo mocnymi stronami przedstawienia. Składa się ono z ponad 10 obrazów, które zostały od siebie oddzielone zasłonieniem kurtyny, niezbędnym dla zmiany malowidła będącego tłem akcji. Przerwy te wypełniała przejmująca muzyka współgrająca z atmosferą widowiska.

Mieszkańcy Tarnobrodu docenili ambicję, odwagę w wyborze tematu oraz staranność wizualną, dziękując zespołowi owacjami na stojąco. Wśród licznie zgromadzonej publiczności znaleźli się ksiądz dziekan Jerzy Tworek – proboszcz Parafii pw. Przemienienia Pańskiego w Tarnobrodzie, ksiądz Leszek Pankowski - proboszcz Parafii Luchów Górny oraz siostry zakonne. Na zakończenie Burmistrz Tarnobrodu Eugeniusz Stróż podziękował aktorom za spektakl i wręczył bukiet kwiatów. Dwugodzinne misterium pasyjne skłoniło nas do głębszej refleksji na temat naszej wiary i współprzeżywania męki Chrystusa.

Ewa Nowak

zachwycona Tarnogrodem

ro gdy poszłam do I klasy, dowiedziałam się, że „ty głąbie” jest przezwiskiem. Tak naprawdę, cieszę się, że mój brat nie był dla mnie tylko miłym, opiekuńczym starszym bratem, ponieważ gdyby nim był, to nie poznałabym tych wszystkich emocji towarzyszących młodym ludziom”.

Pisze ona książki przede wszystkim dla dzieci i młodzieży. Jak sama twierdzi, taka literatura odpowiada jej najbardziej. Świetnie dogaduje się z młodymi ludźmi, zna ich potrzeby, problemy i rozterki. W pisaniu tekstów ma również swojego sprzymierzeńca, a zarazem najsurowszego krytyka, jakim jest jej własna córka – Ida. *„Moja rodzina zawsze uczestniczy w procesie twórczym. Kiedy piszę książkę, to właśnie ich pytam o wybór imion dla bohaterów i czy to, co napisałam, ma jakiś sens. Mimo to, córka czyta moje książki i dopiero wtedy, po ich wydaniu, zaznacza fragmenty, które według niej są beznadziejne”* (śmiech).

Dyskusyjne Kluby Książki działające przy Miejskiej Bibliotece Publicznej w Tarnogrodzie: DKK „Oczytani”, DKK „Literka” oraz DKK „Klub Zacztyanych Dziewcząt” zaprosiły na spotkanie autorskie bardzo znaną i czytaną autorkę wielu książek – Ewę Nowak. Spotkanie odbyło się 7 marca 2012 r. w siedzibie biblioteki.

Ewa Nowak urodziła się 21 grudnia 1966 r. w Warszawie. Jest polską pisarką i publicystką, autorką felietonów, opowiadań oraz powieści dla dzieci i młodzieży. Jej twórczość podpowiada, jak sobie radzić w domu i w szkole, w dobrych i złych chwilach, z przyjaciółmi i z rodzicami. Odnosi się do wartości takich jak: uczciwość, szczerowość wobec siebie i innych, przyjaźń, miłość i szacunek dla drugiego człowieka.

„Nie jestem tylko pisarką, przede wszystkim jestem młodszą siostrą – takimi słowami rozpoczęła spotkanie Ewa Nowak – Mój starszy brat zawsze mówił do mnie „Ty głąbie”. Nigdy nie zwrócił się do mnie inaczej. Na początku nie wiedziałam, że zwracając się do mnie w ten sposób, przezywał mnie. Dopie-

Autorka, pisząc swoje powieści, nie wyznacza sobie granic pomiędzy fikcją a rzeczywistością. *„Gdy zaczynam powieść, nigdy nie wiem, jak się skończy. To moi bohaterowie wiodą mnie za nos i sami wpływają na swoje życie, bez względu na to, czy ja tak chcę, czy nie”.*

Podczas spotkania jedna dziewczynka zapytała, czy byłaby taka możliwość, żeby w kolejnej książce autorki akcja działa się w Tarnogrodzie. Pani Ewa bez

wahania odpowiedziała, że nie. W jej powieściach akcja dzieje się w miejscach, które są pisarce dobrze znane. Ma ona szacunek do czytelnika i dlatego nie potrafiłaby w swojej powieści opisać miejsca, o którym nic nie wie. *„Ja zawsze podążam szlakami moich bohaterów. Chodzę do tych samych kawiarni, spaceruję po tych samych parkach, zwiedzam te same uliczki. To jest moja praca domowa, którą każdy porządny pisarz musi odrobić”*.

Pisarka uwielbia czytać książki. Jak sama mówi, nieprawdą jest to, że pisarz nie naśladuje innych autorów. Robi to, lecz nieświadomie. *„W powieściach można pisać wyłącznie o czterech tematach: miłości dwojga ludzi, miłości trojga ludzi, walce o władzę oraz podróży”* – twierdzi. Podczas spotkania postanowiła oddać swój zegarek oraz 150 zł osobie, która wymieni

choćby jedną powieść, w której nie występuje jeden z tych tematów. Niestety, nikomu się to nie udało.

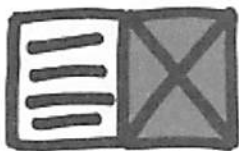
„Zacząć, koniec i trudno, są to słowa, które każdy z Was powinien zapamiętać” – tak swoje wystąpienie zakończyła Ewa Nowak, która była zachwycona profesjonalnie przygotowanym spotkaniem.

Spotkanie zostało zorganizowane i sfinansowane przy współpracy z Instytutem Książki w ramach projektu DKK pod patronatem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdana Zdrojewskiego.

Uczestnicy spotkania mieli okazję zakupić książki autorki wraz z jej autografem, a także obejrzeć wymowną wystawę pt. *„Żołnierze Wyklęci – Prawda i Sprawiedliwość”*, której autorką jest pani Wanda Fusiarz – nauczycielka historii z Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie.

INSTYTUT KSIĄŻKI

©POLAND

DKK

dyskusyjny klub książki

Wybrano Małą Miss Biblioteki

Wybory Małej Miss Biblioteki, seanse filmowe, karaoke, malowanie, kurs języka angielskiego oraz wiele innych ciekawych atrakcji przyciągnęło dzieci do tarnogrodzkiej biblioteki

Miejska Biblioteka Publiczna w Tarnogrodzie zorganizowała dla dzieci ferie, których mottem przewodnim były słowa: „*Uczymy się poprzez zabawę*”. Poznaliśmy historię Kubusia Puchatka, spędziliśmy „dzień ze smokiem”. Podczas dwutygodniowych ferii każdy miał okazję wykazać się swoimi umiejętnościami i talentem, malując, śpiewając, czytając, tańcząc itp. Oprócz tego każdy mógł skorzystać z kursu języka angielskiego.

Na każdy dzień był zaplanowany seans filmowy dla dzieci w różnym wieku. Wyświetlono filmy: „Zmierzch”, „Ona to on”, „Shrek”, „Kubuś Puchatek i Hefalumpy”, „Roztańczona historia Kopciuszka”, „Tabaluga” itp. Na specjalne życzenie dziewczyn biblioteka zorganizowała karaoke. Dzieci świetnie się bawiły, tańcząc i śpiewając ulubione piosenki.

Zwieńczeniem ferii były wybory Małej Miss Biblioteki. Kandydatki na Miss brały udział w różnych konkurencjach. Wybrano Miss Rysunku – WERONIKĘ KAMIENIEC oraz WERONIKĘ KUZIĄK, Miss Dykcji – PATRYCJĘ KOŁODZIEJ oraz KATARZYNĘ NIZIOŁEK, Miss Czytelnictwa – KATARZYNĘ

NĘ WNUK, Miss Foto – WERONIKĘ SZTEINMILLER, Miss Elegancji – MARTYNĘ ŚMIECIUCH, Miss Uśmiechu – KAMILĘ KSIĄŻEK, Miss Przedszkolaków – MAGDALENĘ KOMOSĘ, Miss Publiczności – ALICJĘ SOCHOCKĄ oraz Miss Uniwersum – PATRYCJĘ KOŁODZIEJ. Osoby biorące udział w konkursach musiały wykazać się talentem malarskim, talentem pięknego czytania, inteligencją oraz piękną prezencją. Wybrano także osobę, która jest najlepszym czytelnikiem biblioteki. Wybory do Miss odbyły się w czwartek 9 lutego. Kandydatki na Miss Uniwersum musiały się odnaleźć w roli modelek - ich zadaniem było przejście po wybiegu oraz poprawna odpowiedź na pytanie zadane przez komisję (Annę Kuziak – Wiceprzewodniczącą Rady Miejskiej w Tarnogrodzie, Marię Marczak – nauczycielkę z ZSE im. Armii Krajowej w Tarnogrodzie oraz Urszulę Pyzik – nauczycielkę ze Szkoły Podstawowej im. Marii Curie-Skłodowskiej w Tarnogrodzie). Komisja wybrała tę dziewczynę, która najlepiej się zaprezentowała oraz poprawnie odpowiedziała na pytanie komisji.

Nagrodą dla wszystkich uczestników konkursu był aplauz publiczności oraz poczęstunek ufundowany przez Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Tarnogrodzie. Zwycięzynie otrzymały zasłużone i upragnione korony oraz szarfki. Wszystkie zdjęcia z ferii można obejrzeć na stronie biblioteki www.bibliotekatarnograd.lbl.pl.

Jesień w twórczości przedszkolaków

Szesnastego listopada dzieci z Przedszkola Miejskiego w Tarnogrodzie wybrały się do biblioteki na wernisaż prac plastycznych, ale nie były kogoś własnych!

Jak ważne jest dla dziecka to, że ono samo może poczuć się artystą mogłyśmy się przekonać podczas oglądania przez przedszkolaków własnych wytworów plastycznych. Sprawilo to dzieciom wiele radości. Muzyka i słodki poczęstunek podkreśliły charakter wernisażu.

W Miejskiej Bibliotece Publicznej serdecznie powitała nas pani dyrektor Joanna Puchacz, która przygotowała otwarcie wystawy i pomogła w jej zorganizowaniu. Wstęgę biało-czerwoną przecięła pani dyrektor Maria Serek wraz z pomocnikami: Bartusiem, Gabrysią, Maciusiem i Karolinką.

Myślę, że ekspozycja prac plastycznych przedszkolaków sprawiła dużą przyjemność dzieciom i ich najbliższym w przeżywaniu własnych doznań artystycznych. Posłużyła ona rodzicom za przykład, w jaki sposób można pracować z dziećmi w domu, aby dobrze i wspólnie bawić się, a przez to rozwijać zainteresowania, sprawność manualną czy wyobraźnię.

Wystawę, którą przygotowałam, można było oglądać do połowy grudnia 2011 roku.

Zapraszamy na wiosenny wernisaż na przełomie kwietnia i maja.

Małgorzata Grabias

Wiosna w Środowiskowym Domu Samopomocy w Tarnogrodzie

Środowiskowy Dom Samopomocy jako ośrodek wsparcia dziennego w swojej działalności dąży do wielopłaszczyznowej rehabilitacji osób niepełnosprawnych, zmierzającej do ogólnego rozwoju każdego uczestnika, czyli świadczy usługi w ramach indywidualnych lub zespołowych treningów polegających na rozwijaniu i podtrzymywaniu podstawowych umiejętności potrzebnych do prawidłowego funkcjonowania w rodzinie i społeczeństwie. Cel główny jest priorytetem w naszej ogólnej działalności, ale w ciągu całego roku, jak w życiu, są wzloty i upadki, radości i smutki, dlatego nie zapominamy o celach bardziej szczegółowych, dostrzegając potrzeby naszych uczestników. Niektórzy uczestnicy podjęli wyzwania, odważyli się, założyli rodzinę, podjęli pracę, dzięki naszemu wsparciu, ale nadal są tacy, którzy potrzebują zapewnienia bezpieczeństwa, motywacji lub zwykłego przytulenia.

Najgorszym okresem w codziennej działalności dla naszych uczestników jest zawsze przedwiośnie lub szara jesień, kiedy brak słonecznych dni powoduje nasilenie choroby, wkracza apatia, dlatego każdy z pracowników musi czuć i organizować zróżnicowane zajęcia terapeutyczne.

Wówczas mówimy o miłości, przyjaźni, uczymy dobrych relacji międzyludzkich, niesienia wzajemnej pomocy, takich zwykłych ludzkich gestów. Dlatego 14 lutego w Dzień Świętego Walentego w pracowni plastycznej powstaje mnóstwo własnoręcznie wykonanych serc, aby je komuś podarować. Ale takie serca, nie tylko papie-

rowe, są w naszym ośrodku otwarte dla każdego, kto nas odwiedzi lub udzieli nawet najmniejszego wsparcia.

Aby przełamać izolację społeczną osób niepełnosprawnych intelektualnie, jednocześnie podnieść samoocenę uczestników borykających się z problemami zdrowotnymi, organizujemy i prowadzimy Drogę Krzyżową w naszym Kościele wraz z młodzieżą z Zespołu Szkół Ekonomicznych w Tarnogrodzie (co stało się już naszą tradycją). Uczestnicy na zajęciach przygotowują teksty poszczególnych stacji Drogi Krzyżowej, a także wraz z terapeutą uczą się oprawy muzycznej przy podkładzie gitary klasycznej. Przewodniczy nam zawsze ksiądz, ma to ogromny wpływ na wspólne przeżywanie odprawianej Drogi Krzyżowej. W tak dobrym nastawieniu, pomimo różnorodnych problemów zdrowotnych i finansowych, cały ŚDS oczekuje na nadejście wiosny, tych wesołych i pogodnych dni, nie tylko w przyrodzie, ale w życiu codziennym.

Dyrektor ŚDS
Elżbieta Kyc

FERIE BEZ NUDY 2012

W dniach 6-11 lutego 2012 r. Tarnogrodzki Ośrodek Kultury przy pomocy finansowej Urzędu Miasta i Gminy Tarnogród po raz kolejny zorganizował pozaszkolne zajęcia dla dzieci i młodzieży w czasie ferii zimowych. Najmłodszy uczestniczyli w codziennych zajęciach plastycznych prowadzonych przez Magdalenę Serek-Grabińską. Po intensywnej pracy przychodził czas na relaks z „Bajkowym południem” czyli codzienne projekcje bajek dla dzieci w sali kinowej TOK oraz wieczorne pokazy filmów dla młodzieży. W trakcie tygodnia „bez nudy” wszyscy chętni mogli spróbować swych sił na tanecznym parkiecie podczas otwartych zajęć tanecznych z Małgorzatą Zajęc. Miłośnicy sportu mogli pograć w bilard oraz tenis stołowy.

KONCERT BOŻONARODZENIOWY 2012

W dniu 8 stycznia 2012 r. na scenie Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury odbył się koncert kolęd i pastorałek w ramach XIV Edycji Konkursu „Boże Narodzenie Pieśni-Plastyka”. Na początek zaprezentowały się dzieci z Przedszkola Miejskiego w Tarnogrodzie. Jasełka w wykonaniu maluchów wywołały zachwyt i gorący aplauz publiczności. Starannie dobrane kostiumy i powaga wykonania sprawiły, że wszyscy raz jeszcze poczuli atmosferę minionych świąt. Resztę wieczoru w repertuarze strictly muzycznym uświetnił zespół „Marysieńka” ze szkoły podstawowej w Tarnogrodzie, Zespół Wokalny TOK, a na ludową nutę zagrała nam Tarnogrodzka Kapela Ludowa. Wszystkim uczestnikom serdecznie dziękujemy.

TURNIEJ WIEDZY POŻARNICZEJ

W dniu 08 marca 2012 roku w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury odbyły się eliminacje gminne XXXV edycji Ogólnopolskiego Turnieju Wiedzy Pożarniczej pod hasłem „Młodzież zapobiega pożarom”. Ma on na celu popularyzowanie przepisów i kształtowanie umiejętności w zakresie ochrony ludności, ekologii, ratownictwa i ochrony przeciwpożarowej. Konkurs w szczególności służy popularyzowaniu wśród dzieci i młodzieży znajomości przepisów przeciwpożarowych, zasad postępowania na wypadek powstania pożaru, praktycznych umiejętności posługiwania się podręcznym sprzętem gaśniczym i techniką pożarniczą, poznawania tradycji, historii i organizacji ochrony przeciwpożarowej.

We współzawodnictwie (w trzech grupach wiekowych) uczestniczyli przedstawiciele szkół podstawowych z terenu gminy Tarnogród, Publicznego Gimnazjum w Tarnogrodzie, Zespołu Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Różańcu Pierwszym i Zespołu Szkół Ekonomicznych w Tarnogrodzie. W skład jury wchodził: mł. kpt. mgr inż. Bartłomiej Jaskuła z Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Biłgoraju a także Kamila Krasowska i Tomasz Jabłoński - pracownicy Urzędu Miejskiego w Tarnogrodzie. Uczestnicy rozwiązywali test z wiedzy pożarniczej składający się z 20 pytań.

Oto ostateczna klasyfikacja turnieju:

I grupa – uczniowie szkół podstawowych

1. Agnieszka Gancarz (SP Różaniec Pierwszy) – 14 pkt.
2. Jakub Pawlik (SP Różaniec Pierwszy) – 13 pkt.
3. Dariusz Gurdziel (SP Wola Różaniecka) – 12 pkt.

II grupa – uczniowie gimnazjum

1. Marian Sidor (Publiczne Gimnazjum w Tarnogrodzie) – 16 pkt.
2. Zbigniew Stasiewicz (Publiczne Gimnazjum w Tarnogrodzie) – 15 pkt.
3. Marcin Krupczak (Publiczne Gimnazjum w Tarnogrodzie) – 14 pkt.

III grupa – uczniowie szkół ponadgimnazjalnych

1. Aneta Wenek (ZSE Tarnogród) – 18 pkt.
2. Agnieszka Paszko (ZSE Tarnogród) – 16 pkt.
3. Sebastian Szymanik (ZSE Tarnogród) – 14 pkt.

Zdobywcy pierwszych miejsc reprezentowali naszą gminę w turnieju powiatowym, który odbył się w dniu 27 marca 2012 r. w Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Biłgoraju. Wszyscy uczestnicy turnieju otrzymali nagrody rzeczowe i dyplomy ufundowane przez Burmistrza Tarnogrodu.

WIEŚCI KOŁA DIABETYKÓW

Diabetycy z Tarnobrodu dnia 01 marca zorganizowali Spotkanie Integracyjne w Woli Różanieckiej. W spotkaniu uczestniczyli: Dyrektor Delegatury Urzędu Wojewódzkiego Jacek Grabek, Burmistrz Tarnobrodu Eugeniusz Stróż, Kierownik NZOZ Przychodnia Lekarska w Tarnobrodzie dr Roman Cichocki, radni z Woli Różanieckiej: Bernardyna Gurdziel oraz Piotr Marczak, Dyrektor Szkoły Podstawowej w Woli Różanieckiej Maria Koza, nauczyciele, uczniowie, mieszkańcy, delegacja diabetyków z Biłgoraja z prezes Krystyną Różaniecką na czele. KRUS reprezentowali: Mariusz Łysiak i Zbigniew Antoniak. Spotkanie prowadził prezes diabetyków z Tarnobrodu Władysław Chodkiewicz. Odbywało się ono pod patronatem Burmistrza Tarnobrodu oraz preze-

sa Zarządu Głównego Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków z Bydgoszczy Andrzeja Baumana, patronat medialny sprawował portal bilgoraj.com.pl. Podczas spotkania były prowadzone bezpłatne badania na zawartość glukozy we krwi, pomiar ciśnienia tętniczego, pomiar cholesterolu. Z badań skorzystało ponad 100 osób. Właściciele firmy „Barwy Zdrowia” państwo Obszańscy z Tarnobrodu prowadzili degustację oleju ekologicznego lnianego i rzepakowego. Władysław Chodkiewicz zaprezentował wykład pt. „Cukrzyca w liczbach”. Następnie dr Roman Cichocki mówił o cukrzycy jako chorobie cywilizacyjnej. Następnie zapoznał zebranych z tematem: „Cele i zasady samokontroli. Wysiłek fizyczny”. Przedstawiciele Placówki Terenowej KRUS z Biłgoraja

ja przedstawili referat tematyczny oraz przeprowadzili otwarty konkurs z nagrodami. Dyrektor Szkoły Podstawowej w Woli Różanieckiej Maria Koza, nauczyciele oraz uczniowie przedstawili spektakl pt. „Depresja Dyrektora”.

Były również wystąpienia zaproszonych gości. Głos zabrali: Burmistrz Tarnogrodu i radny Piotr Marczak.

Konsumpcję na spotkanie przygotowali radni z Woli Różanieckiej: Bernardyna Gurdziel, Piotr Marczak, Bożena Marczak i inni.

Na zakończenie Władysław Chodkiewicz podziękował wszystkim tym, którzy włączyli się w przygotowanie spotkania. Dyplomy z Zarządu Głównego Polskiego Stowarzyszenia Diabetyków, kwiaty i słodczyce wręczył pielęgniarkom, które od wielu lat bezpłatnie prowadzą badania na spotkaniach: Bogusławie Mazurek, Czesławie Złydasik, Reginie Kowalczyk, Elżbiecie Zań. Dyplomy przygotowane przez diabetyków z Tarnogrodu otrzymali uczniowie i nauczyciele ze Szkoły Podstawowej w Woli Różanieckiej oraz radni z Woli Różanieckiej, ks. dziekan Jerzy Two-

rek, Burmistrz Tarnogrodu, dr Roman Cichocki oraz personel medyczny z Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Przychodnia Lekarska w Tarnogrodzie, Firma Farmaceutyczna Bayer Polska sp. z o.o., Firma Farmaceutyczna Roch Diagnostocs Polska sp. z o.o. Dyplomy wręczyli: Dyrektor Delegatury Urzędu Wojewódzkiego Jacek Grabek oraz Burmistrz Tarnogrodu

Spotkanie było bardzo udane. Mimo że spotkanie zostało zorganizowane w Woli Różanieckiej, uczestniczyły w nim osoby z różnych miejscowości naszego powiatu.

Następne tego typu spotkanie odbędzie się w listopadzie w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury, a będą to obchody Światowego Dnia Walki z Cukrzycą połączone z wykładami, badaniami, wystęпами, na które już dzisiaj wszystkich serdecznie zapraszamy.

Władysław Chodkiewicz
Prezes Koła Diabetyków w Tarnogrodzie

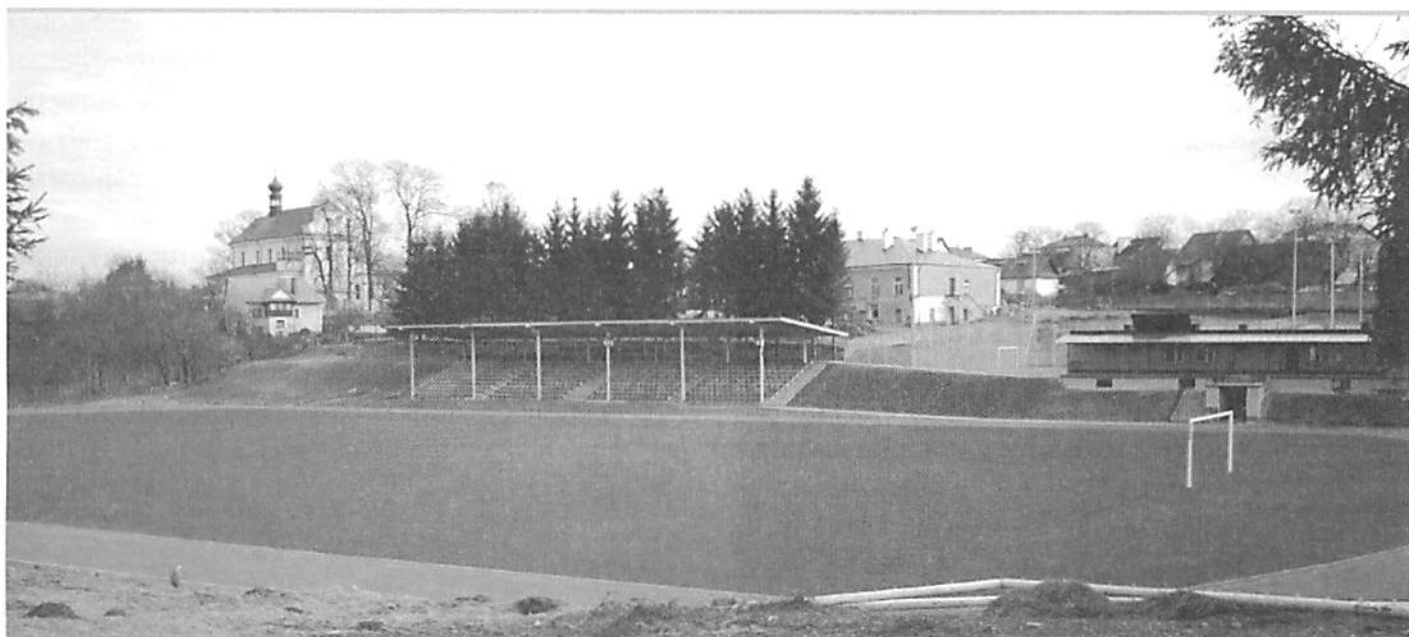
INWESTYCJE GMINNE

1. Zakończono prace związane z przebudową ujęcia wody i stacji wodociągowej w Tarnogrodzie przy ul. Biłgorajskiej. Dzięki realizacji projektu pn. „Budowa kanalizacji sanitarnej Etap 2 w Różańcu II oraz Przebudowa ujęcia wody i stacji wodociągowej – stacji uzdatniania wody przy ul. Biłgorajskiej w Tarnogrodzie”, Gmina Tarnogród uzyskała dofinansowanie w wysokości 672.723,00 zł z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013, działa-

nie: Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej.

2. Dzięki uzyskanemu dofinansowaniu w wysokości 400.855,00 zł z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013, działanie Odnowa i rozwój wsi, w ramach projektu pn. „Przebudowa stadionu sportowego w Tarnogrodzie” wykonano prace polegające na przebudowie płyty boiska

piłkarskiego i bieżni stadionu miejskiego oraz przebudowę trybuny.

3. Od 1 marca 2012 r. został oddany dla mieszkańców kompleks boisk sportowych Moje Boisko ORLIK 2012 w Tarnogrodzie. Dzieci i młodzież z Tarnogrodu będą mogli swobodnie i nieodpłatnie korzystać z boiska do gry w piłkę nożną oraz siatkówki i koszykówki. Nad bezpieczeństwem użytkowników czuwać będzie opiekun – animator, który odpowiadał będzie za regulaminowe i bezpieczne korzystanie z kompleksu boisk. Godziny otwarcia „Orlika” to: poniedziałek-piątek oraz niedziela godz 15.30 -20.30, sobota 10.30 – 20.30.

4. W dniu 15 marca 2012 r. odbyło się otwarcie ofert w odpowiedzi na ogłoszony przetarg na wyłonienie wykonawcy zadania pn. „Zagospodarowanie terenu targowiska miejskiego w Tarnogrodzie – Etap I”. Wpłynęło 11 ofert, z których najdroższa opiewała na kwotę 716.052,47 zł (brutto), a najtańsza na kwotę 460.518,83 zł (brutto). Projekt realizowany jest dzięki Programowi Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2103, działanie: Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju, w zakresie operacji, które odpowiadają warunkom przyznania pomocy w ramach Odnowy i rozwoju wsi.

Z PRAC RADY MIEJSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2011 r. odbyła się XV w bieżącej kadencji sesja Rady Miejskiej w Tarnogrodzie.

Porządek sesji:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie kworum.
2. Przedstawienie porządku obrad.
3. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
4. Informacja Burmistrza Tarnogrodu o działalności między sesjami.
5. Interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
6. Podjęcie uchwał w sprawie:
 - a) zaciągnięcia pożyczki długoterminowej na wyprzedzające finansowanie zadania pn. „Budowa chodnika w miejscowości Luchów Dolny”,
 - b) zaciągnięcia pożyczki długoterminowej na wyprzedzające finansowanie pn. „Przebudowa stadionu sportowego w Tarnogrodzie”,
 - c) zmiany Uchwały Nr X/10/2010 Rady Miejskiej w Tarnogrodzie z dnia 29 grudnia 2010 r. w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2011 r.
 - d) uchwalenia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2012 r.
 - e) zmiany wieloletniej prognozy finansowej,
 - f) zmiany uchwały budżetowej na rok 2011,
7. Zatwierdzenie planów pracy komisji na 2012 r.
 - a) Społecznej
 - b) Gospodarczej, Rolnictwa i Ochrony Środowiska
8. Zatwierdzenie ramowego planu pracy Rady Miejskiej w Tarnogrodzie na 2012 r.
9. Sprawy różne.
10. Odpowiedzi na interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
11. Zamknięcie sesji.

Dnia 19 stycznia 2012 r. odbyła się XVI w bieżącej kadencji sesja Rady Miejskiej w Tarnogrodzie.

Porządek sesji:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie kworum.
2. Przedstawienie porządku obrad.
3. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
4. Informacja Burmistrza Tarnogrodu o działalności między sesjami.
5. Interpelacje, zapytania i wnioski Radnych,
6. Podjęcie uchwał w sprawie:
 - a) wieloletniej prognozy finansowej,
 - b) uchwalenia Budżetu Gminy Tarnogród na 2012 r.
 - 1) przedstawienie projektu uchwały wraz z uzasadnieniem Burmistrza Tarnogrodu,
 - 2) przedstawienie opinii Regionalnej Izby Obrachunkowej,
 - 3) przedstawienie opinii komisji stałych,
 - 4) przedstawienie stanowiska Burmistrza Tarnogrodu w sprawie opinii (wniosków komisji),
 - 5) dyskusja.
7. Zatwierdzenie planu pracy Komisji Rewizyjnej na 2012 r.
8. Odpowiedzi na interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
9. Zamknięcie sesji.

Dnia 21 lutego 2012 r. odbyło się posiedzenie Komisji Społecznej Rady Miejskiej w Tarnogrodzie.

Porządek posiedzenia:

1. Otwarcie posiedzenia i przyjęcie porządku obrad.
2. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji.
3. Zapoznanie się z informacją o działalności:
 - a) Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury oraz kalendarzem imprez i uroczystości na 2012 r.
 - b) Miejskiej Biblioteki Publicznej oraz programem pracy na 2012 r.

4. Sprawy różne.
5. Zamknięcie posiedzenia.

Dnia 24 lutego 2012 r. odbyła się XVII w bieżącej kadencji sesja Rady Miejskiej w Tarnogrodzie.

Porządek sesji:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie kworum.
2. Przedstawienie porządku obrad.
3. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
4. Informacja Burmistrza Tarnogrodu o działalności między sesjami.
5. Interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
6. Podjęcie uchwał w sprawie:
 - a) wystąpienia Gminy Tarnogród ze stowarzyszenia o nazwie Związek Gmin Lubelszczyzny,
 - b) wystąpienia Gminy Tarnogród ze stowarzyszenia o nazwie Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) ustalenia wysokości diet oraz zwrotu kosztów podróży służbowych za udział w pracach Rady Miejskiej w Tarnogrodzie,
 - d) zmiany wieloletniej prognozy finansowej,
 - e) zmiany uchwały budżetowej na rok 2012,
 - f) skargi pana Piotra Misiągiewicza na działalność Burmistrza Tarnogrodu.
7. Zapoznanie się z informacją o działalności:
 - a) Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury oraz kalendarzem imprez i uroczystości na 2012r.,
 - b) Miejskiej Biblioteki Publicznej oraz programem pracy na 2012 r.
8. Przedstawienie protokołu Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Tarnogrodzie z przeprowadzonej w dniu 14 lutego 2012 r. kontroli targowiska w Tarnogrodzie w zakresie zgodności poboru opłaty targowej.
9. Sprawy różne.
10. Odpowiedzi na interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
11. Zamknięcie sesji.

W dniu 29 marca 2012 r. odbyła się XVIII w bieżącej kadencji sesja Rady Miejskiej w Tarnogrodzie.

Porządek sesji:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie kworum.
2. Przedstawienie porządku obrad.
3. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
4. Informacja Burmistrza Tarnogrodu o działalności między sesjami.
5. Interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
6. Podjęcie uchwał w sprawie:
 - a) wprowadzenia zwolnień od podatku od nieruchomości w związku z tworzeniem nowych inwestycji,
 - b) wprowadzenia zwolnień od podatku od nieruchomości w związku z tworzeniem nowych miejsc pracy,
 - c) wyrażenia zgody na wyodrębnienie funduszu sołectkiego w 2013 r.
 - d) przyjęcia realizacji zadania z zakresu administracji rządowej - utrzymania grobów i cmentarzy wojennych na terenie Gminy Tarnogród,
 - e) wyrażenia zgody na nabycie na rzecz Gminy Tarnogród nieruchomości gruntowej, położonej w obrębie geodezyjnym Wola Różaniecka,
 - f) dokonania darowizny nieruchomości gruntowych, stanowiących własność Gminy Tarnogród na rzecz Skarbu Państwa,
 - g) zmiany wieloletniej prognozy finansowej,
 - h) zmiany uchwały budżetowej na rok 2012,
7. Zapoznanie się z informacją o działalności:
 - a) Środowiskowego Domu Samopomocy w Tarnogrodzie za 2011 r.,
 - b) Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Tarnogrodzie za 2011 r.
8. Przedstawienie opinii Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Tarnogrodzie z przeprowadzonej w dniu 7 marca 2012 r. kontroli w Urzędzie Miejskim w Tarnogrodzie w zakresie wpływów z podatków, świątelników i umorzenia.
9. Sprawy różne.
10. Odpowiedzi na interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
11. Zamknięcie sesji.

WYKONANIE BUDŻETU GMINY za 2011 r.

STRUKTURA DOCHODÓW				
LP	ŹRÓDŁA DOCHODÓW	PLAN NA 2011 po zmianach	WYKONANIE NA 2011	%
	Dochody ogółem z tego:	20 493 461,38	19 685 784,14	96,06%
1.	Dochody bieżące	18 773 276,88	18 072 689,16	96,27%
	- własne w tym: z podatków (rolny, leśny, nieruchomości i środków transportu)	5 212 696,69 2 306 820,00	4 907 895,37 2 020 299,53	94,15% 87,58%
	- dotacje na zadania zlecone	3 076 993,67	3 074 473,80	99,92%
	- dotacje celowe i środki z Unii Europejskiej	1 335 435,20	942 168,67	70,55%
	- subwencja	9 143 454,00	9 143 454,00	100,00%
	- dochody w/g porozumień	4 697,32	4 697,32	100,00%
2.	Dochody majątkowe	1 720 184,50	1 613 094,98	93,77%
	- ze sprzedaży składników majątkowych	308 329,54	261 804,36	84,91%
	- dotacje i środki zagraniczne na zadania inwestycyjne	400 430,20	339 866,00	84,87%
	- dotacje krajowe na wydatki inwestycyjne	1 011 424,76	1 011 424,62	100,00%

STRUKTURA WYDATKÓW

LP.	CEL WYDATKÓW	PLAN NA 2011 po zmianach	Wykonanie 2011	% wykonania
I	Wydatki	25 523 939,38	24 422 263,87	95,68
1	Rolnictwo i łowiectwo	2 300 977,85	2 259 944,18	98,22
2	Transport i łączność	2 094 810,40	2 054 718,12	98,09
3	Gospodarka mieszkaniowa	315 102,86	291 475,12	92,50
4	Działalność usługowa	853 244,23	841 991,81	98,68
5	Informatyka	20 488,54	16 914,06	82,55
6	Administracja publiczna	2 238 939,35	2 177 831,70	97,27
9	Urzędy państwowe, prawo, sądy	17 489,00	17 489,00	100,00
10	Obrona Narodowa	500,00	421,20	84,24
11	Bezpieczeństwo Publiczne i Och. P Poż	164 677,89	160 163,87	97,26
12	Dochody - os. prawne, fizyczne i inne	33 000,00	31 090,47	94,21
13	Obsługa długu publicznego	580 000,00	276 920,07	47,74
14	Różne rozliczenia	312 500,00	287 806,17	92,10
15	Oświata i wychowanie	9 440 068,20	9 076 849,90	96,15
16	Ochrona zdrowia	133 181,14	108 070,92	81,14
17	Pomoc społeczna	3 427 746,00	3 400 803,03	99,21
18	Pozostałe zadania polityki społecznej	287 340,10	160 686,14	55,92
19	Edukacyjna opieka wychowawcza	126 034,00	122 963,10	97,56
20	Gospodarka komunl. i ochr. środowiska	307 913,18	286 222,74	92,95
21	Kultura i ochr. dziedzictwa narodowego	659 228,14	659 210,39	100,00
22	Kultura fizyczna i sport	2 210 698,50	2 190 691,88	99,09
II	Rozchody	1 424 329,36	1 424 329,36	100,00
	Ogółem:	26 948 268,74	25 846 593,23	95,91

Za rok 2011 budżet zamknął się niedoborem w kwocie 4 736 479,73 zł. t.j. 19,58 % wykonania dochodów. Zadłużenie Gminy z tytułu kredytów i pożyczek wynosi 8 926 093,28 zł. co stanowi 45,34% wykonania dochodów za 2011 rok.

PLAN BUDŻETU na 2012r.

I. Dochody ogółem	24 189 266,31 zł.
1. Dochody bieżące	18 543 562,34
w tym	
a) własne	5 068 067,00
z tego: z tytułu podatków (rolny, leśny, nieruchomości i środków transportu)	2 503 900,00
b) dotacje na zadania zlecone	2 599 825,00
c) dotacje celowe z budżetu państwa	315 600,00
d) dotacje i środki na finansowanie wydatków na realizację zadań z udziałem środków Unijnych	433 692,34
e) subwencja	10 122 378,00
f) dotacje celowe na zadania realizowane w/g porozumień	4 000,00
2. Dochody majątkowe	5 645 703,97
a) ze sprzedaży składników majątkowych	330 600,00
b) dotacje i środki na finansowanie wydatków na realizację zadań z udziałem środków Unijnych	5 315 103,97
II. Przychody	2 455 646,13
Ogółem:	26 644 912,44

WYDATKI na 2012r.

Wydatki ogółem	24 049 174,16
I. Wydatki bieżące	17 898 306,84
II. Wydatki majątkowe w tym:	6 150 867,32
1. Budowa kanalizacji sanitarnej w Tarnogrodzie	2 583 615,00
2. Modernizacja wnętrza Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury	2 598 130,90
3. Dotacja do Urzędu Marszałkowskiego w ramach informatyzacji administracji	8 679,15
4. Zagospodarowanie terenu targowiska miejskiego w Tarnogrodzie	620 442,27
5. Przebudowa budynku mieszkalnego przy ul. Partyzantów w Tarnogrodzie	50 000,00
6. Przebudowa oczyszczalni ścieków w Tarnogrodzie przed. Płuskie	65 000,00
7. Przebudowa ogrodzenia i odprowadzenie wód opadowych na stadionie w Tarnogrodzie	25 000,00
8. Przebudowa przepustu na drodze przed. Płuskie Wschód	150 000,00
9. Zakup gruntów pod boisko w Woli Różanieckiej	50 000,00
II. Rozchody	2 595 738,28
Ogółem:	26 644 912,44

Budżet na 2012r. zamknął się nadwyżką w kwocie 140 092,15 zł.

Zaplanowane zadłużenie na 31.12.2012r. wyniosło 9 275 183,47 zł. t.j. 38,34% planowanych dochodów.

XV EDYCJA KONKURSU NA NAJBARDZIEJ ZADBANĄ POSESJĘ W MIEŚCIE I GMINIE TARNOGRÓD 2012 R.

BURMISTRZ TARNOGRODU ZAPRASZA DO UDZIAŁU W XV KONKURSIE
NA NAJBARDZIEJ ZADBANĄ POSESJĘ W MIEŚCIE I GMINIE TARNOGRÓD.

WIĘCEJ INFORMACJI W REFERACIE ROLNICTWA, ŚRODOWISKA
I GOSPODARKI GRUNTAMI URZĘDU MIEJSKIEGO W TARNOGRODZIE

NA ZDJĘCIACH POSESJE NAGRODZONE W 2011 ROKU

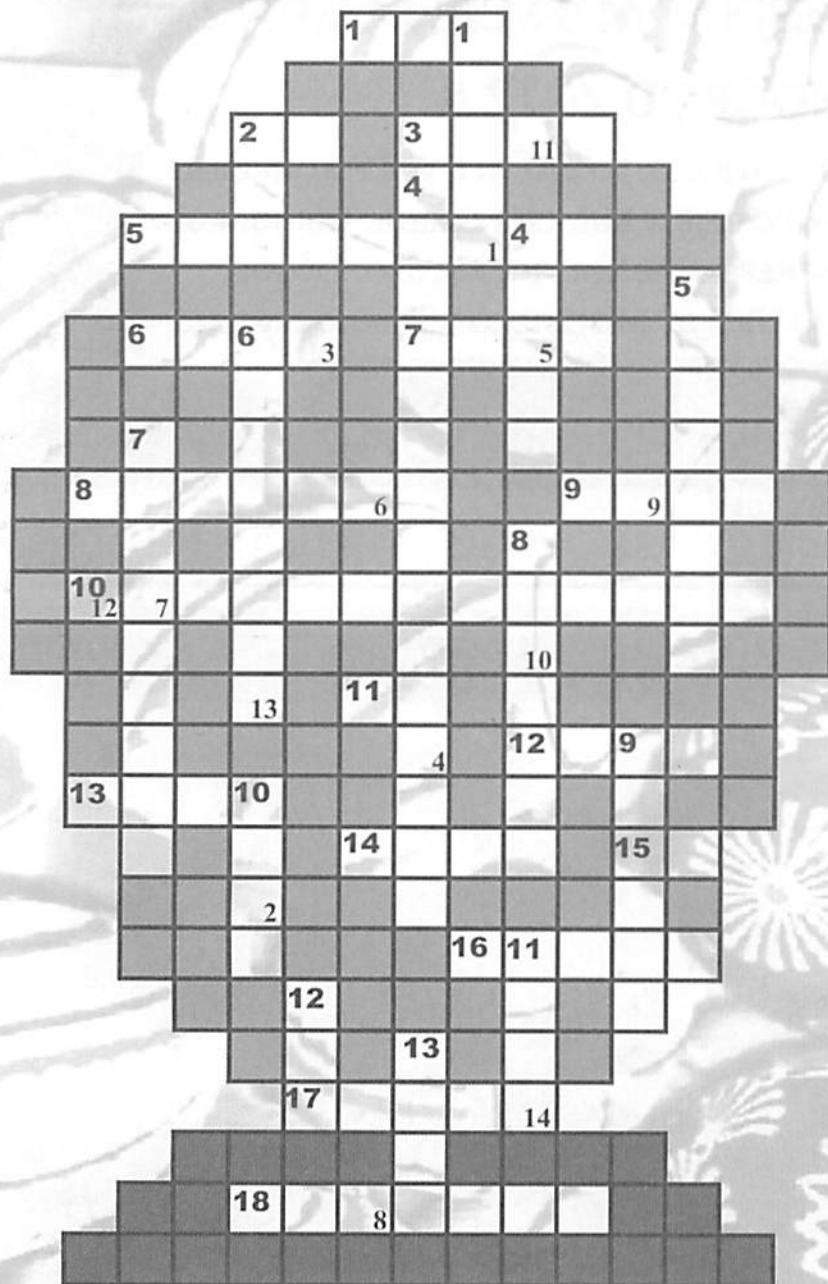
FOTOZAGADKA

Jaką uroczystość przedstawia powyższa fotografia?

Rozwiązanie fotozagadki z numeru 48:
Pensjonat "Nad Złotą Nitką"

KRZYŻÓWKA WIELKANOCNA MATEMATYCZNA

Poziomo:

1. Oznaczenie trzeciej osi układu współrzędnych.
2. Liczba niewymierna związana z okręgiem.
3. Dokładniejszy od mapy; ... miasta, osiedla.
4. Po "do" w gamie.
5. Część prostej.
6. Najczęściej powtarzający się wynik w zestawieniu statystycznym.
7. Najmniejsza nieparzysta liczba pierwsza.
8. Odważna liczba.
9. Kwadrat ma cztery ...
10. Jedno z przekształceń geometrycznych.
11.symetrii.
12. Podstawowa jednostka długości.
13. Jednostka pojemności.
14. Nie brutto i nie netto.
15. Ma 100 metrów kwadratowych.
16. Powtarzający się układ cyfr w rozwinięciu dziesiętnym ułamka.
17. Angielska jednostka długości lub część nogi.
18. Dział matematyki.

Pionowo:

1. Uczony z Miletu.
2. Jedna druga.
3. Figura przestrzenna o sześciu ścianach w kształcie prostokąta.
4. 12 sztuk.
5. H w trójkącie.
6. Liczba, przez którą dzielimy.
7. Działanie odwrotne do mnożenia.
8. Liczba, od której odejmujemy.
9. Czworokąt, który ma przynajmniej jedną parę boków równoległych.
10. Czworokąt o równych bokach.
11. 60 sztuk.
12. Oznaczenie funkcji cosinus.
13. Powierzchnia.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Rozwiązanie krzyżówki z numeru 49: Boże Narodzenie

WYDAWCA: Tarnogrodzkie Towarzystwo Regionalne ADRES: 23-420 Tarnogród ul. Rynek 18, tel. 084 689 70 21
REDAKTOR NACZELNY: Władysław Dubaj
REDAKTORZY WYDANIA: Renata Ćwik, Piotr Majcher, Tomasz Rogala
SPOŁECZNA RADA REDAKCYJNA: Maria Buzuk, Monika Komosa, Beata Aleksandra Kowal, Krystyna Kowal, Anna Kuziak, Elżbieta Maśko, Bożena Śmieciuch, Małgorzata Paul-Zając, Dariusz Zając, Helena Zając
ZDJĘCIA: Tarnogrodzki Ośrodek Kultury
SKŁAD KOMPUTEROWY: Krzysztof Żyła
DRUK: Zakład Poligraficzny „Helvetica” Biłgoraj

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i adiustacji tekstów.

